

פתגמין

עלון לילדי ישראל בספס הארמית

דתלמודא

יו"ל ע"י תלמוד תורה "אור קמחה" לחסידי גור ערך

פרשת בא תשע"ח

m מירושלים לאמריקה (חלק ב') n

נתקציר: נתק'ע נאלץ ללמד בת"ת "עטרת יקותיאל" שבבורו פארק, עקב מחלת אביו ר' צבי זלמן המאשפז שם, השפה האנגלית וקשיי הקליטה משפיעים על נתק'ע המרגיש בודד ומנוכר, עצבונו של נתק'ע אינו "תורם" לאביו בריאות וכו'.

לעצמו, "נגעת ומצאת תאמיו", ואכן בסוף צץ רעיון נפלא במוחו.

"בשבוע הבא יהוי לנתק'ע יומא דאתילדא" - נזכר יהושע שראה בדפים שהמחנך - הרבי באברויסק חלק להם - "נתק'ע לא רגיל לחינגאין ביומא דאתילדא כמנהגנו שעושים באחד הבתים "מסבת יום הולדת", והא מילתא יהוי לן שעת הכשר לזמוני ליה (להכין לו) מסבת הפתעה, והכי נעבד ליה חדוותא רבתי".

יהושע שתף את המחנך בתכניתו ואת המטרה שעומדת מאחוריה, המליץ בחם, ואף הוסיף ואמר "הפעם אשנה ממנהגי הקבוע שאינני משתתף במסבות יום הולדת הנערכים בבתי הילדים, ובהאי זימנא אנא נמי בעי למיתב במסבה".

***

וכך יצאה המסבה לדרך, בלי שנתק'ע ידע דבר וחצי דבר... השלחן בביתו של יהושע היה מכסה במפה לבנה, גדוש ומלא בכבוד ובמיני מתיקא, וכלהו ינוקי בצוותא עם רבי באברויסק ותבני

בכתה ד' יושב יהושע גרין ומקשיב להסבריו של הרבי באברויסק, ומבלי משים הוא מרים את עיניו לרגע מן הספר ונתקל בזוג עינים השרויות בעצבון עמוק - עינוהי דנתק'ע התלמיד החדש.

נתק'ע עצובי - חש יהושע בלבו הרגיש - 'לא טוב ליה הקא, דהא אפתי לא מצי למלולי בלישנא דיין (לדבר בשפתנו) ולהשתלב בחברתנו, אבוהי חולה ונתק'ע טריד בליביה, ומסתמא איהו רגיג (מתגעגע) לחברוהי דיתבו בירושלים..."

יהושע מהרהר ומנסה למצא רעיונות כיצד לשמח את נתק'ע

"צריך למצא דרכים לשמחו ולארומי לרוחיה, ולעיולי ליה לתוך החברה!"

***

יהושע מחפש ב"גרות" כיצד יוכל לעזר לחבר הירושלמי, מהדר ולא משכח (מחפש ולא מוצא)...

"מחיבנא לסיועי לנתק'ע, בעינא לאסוקי חיובא (להעלות חיוך) על פומיה" - חוזר ואומר יהושע

וקא מסתכלי אבבא (על הדלת) מצפים וממתנינים לבואו של נתקיע.

לנתקיע מסרו הודעה סתמית, שהיום בערב תתקיים "אספת כיתה" - ולא גילו לו את הסבה האמתית.

נתקיע קא מטא להתם, עם האף למטה, כרגיל, נקש על הדלת ונכנס לבפנים בכבדות, אף לפתע שירת "סימן טוב ומזל טוב" עליזה קדמה את פניו. יהושע המארח אותיב ית נתקיע ההמום בריש פתורא להדי רבנא (בראש השלחן ליד הרבי) ועוגה ענקית משתי קומות, קא מנחא קמיה. ההפתעה היתה משלמת ואפיהו דנתקיע נהירו וחיוד רחב - מאזן לאזן - עלה על פניו!

הרבי באברויסק ברך ראשון על "הכבוד הכבד" שהגש בנדיבות, אחריו נתקיע ושאר ינוקיא, ובתר הכי שרו למיעבד (החלו לעשות) "תכנית", יוסי הכין חידון על "אתרין קדישין (המקומות הקדושים) דבארעא קדישא" מתוך מחשבה למיגרם לנתקיע לאצטרופי ולאוכוחי את ידיעותיו בהצלחה. ורבנא קא יתיב ואשתעי (ישב וספר) ממדרשי חז"ל על חכמתיהו דינוקאי דירושלים, כולהו יתבו בשתיקותא וקא צייתי והקשיבו לעובדין דאשתעי רבנא.

בסיום התכנית הוסיף הרבי ואמר: "קא זכנא גונדא דילן, ברוך ה', לקבולי ינוקא מירושלים, דחזינו עליה ית דכוותא וקדשתא (את טהרתה וקדשתה) דקרתא קדישא ירושלים, ודא זכותא רבתי לן למיהוי בצוותא חדא במחיצתיה, למילף מיניה (ללמד ממנו) ולהיות משפעים מנעם הליכותיו".

נתקיע הרפין ראשו בבישנות, האוירה היתה חמה וסוחפת, וכל הילדים הרגישו תחושה נפלאה של אחדות ממש "ואהבת לרעך כמוך", ומהאי יומא אשפני נתקיע, הוא השתלב בחברה והפך לילד מן המנין, החייד שב לשפתיו, לשמחתם ולאושרם של אביו ואמו.

***

לבתר תרי ירחי - - -

מסביב מטתו של האב, ר' צבי זלמן, קא קימו תלתא אסיין נרגשים, תוצאות הבדיקות שהגיעו זה עתה הצביעו בסיעתא דשמיא דמחלתיה קא שרא לאתסויי (החלה להתרפאות), תוך תקווה שהשיפור המשמעותי יגרם בעזרת השם לתהליך הרפוי להסתיים במהירות ובהצלחה. הפרופסור הנכבד מנהל המחלקה הביט בספוק בפניו של החולה והכריז:

מיסטר צבי, כד אית לך נייח נפשא (מצב רוח טוב), ואתה מחיד, גם שלך מחיכות... חדוותא היא אסוותא שפירתא דאיכא בעלמא (השמחה היא התרופה הטובה בעולם), נראה לי שבקרוב תמצי (תוכל) למיפק מהכא".

ולבתר טיהרא (אחה"צ) קא אתא נתקיע לבקורי לאבוהי בצוותא עם יהושע חבריה, נתקיע ספר לאביו בהתלהבות על המתרחש בכיתתו, ידע למלולי באנגלית שוטפת, שמחת החיים חזרה אליו, ואביו נהנה לראותו פורח וזורח, כשכל בקור של נתקיע אצל אביו, מוסיף לאביו עוד כח ובריאות!

אכן ילדים!

**זה כהן של מלים טובות, מחוללות נסים ונפלאות,
ערכו של חיוד לחבר, מי יוכל להבין ולשער!?**

פֶּרֶשְׁתָּא

תרגם את המלים ושבץ אותם בתשבץ

- קפמיה (5) _____
- תא (2) _____
- לאו (2) _____
- בגו (4) _____
- נחת (3) _____
- מידי (4) _____

			פ	
פ	פ		ר	
פ			ש	
פ			ת	
פ	פ		ב	פ
פ	פ	פ	א	

לישנא

רשם את המספר הנכון ליד התרגום

- אתה _____ 1 נפקת
- עושה _____ 2 נחיתת
- אתה _____ 3 יתבת
- נכנס _____ 4 שקלת
- אתה _____ 5 יהבת
- עושה _____ 6 עיילת
- אתה _____ 7 סלקת
- לוקח _____ 8 קיימת
- אתה _____ 9 עבדת
- עומד _____ 10

שבתא טובא

יין סליק חושבניא שבועין
(בגיימטריא 70) דהוא
לקבל (פנגד) שבועין

הטעם שמקדשים
על יין

עממין, ועל ידי דמקדש אחמרא, זכיא למינטל
חילא (זוכה לקחת את כל הכחות) דאית
להו לשבועין עממין לסיטרא דקדושה. (פני

חננים)

גִּירָסָא

בְּחַר אֶת הַתְּרָגוּם הַנָּכוֹן

חֲמִיעָא מִיָּם חֲמִיץ חֲמִים חֲמִץ

רִישָׁא בְּרֵאשׁוֹן סוּף מְרוֹשֵׁשׁ הַתְּחִלָּה

חֲקֵלָא שְׂדֵה קוּלָּא קָלָה שְׂלָחוּ

רִתַּח הִכָּה בִּשְׁל חֲכָה כּוּעֵס

מִיכְלָא מִשְׁקָה מֵאֲכָל נִגְמַר מִקָּל

מִימָרָא

מִיִּלּוֹת מִפְתַּח הַמוֹפִיעִים הַרְבֵּה בְּגִמְרָא

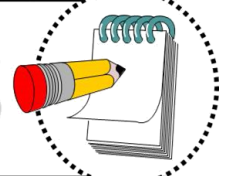
מֵאֵי אֵיכָּא

לְמִימַר

מֵה אָפְשֵׁר לֹמַר

הַגְּמְרָא מִשְׁתַּמֶּשֶׁת בְּמַלִּים אֵלּוּ בְּסִיּוּם שְׂאֵלָה.
לְפִי אָפְשֵׁרוֹת א' (אוּ שִׁיטָּה א') מֵה שְׂאֵמְרַת זָה
מוֹבֵן, אֲבָל לְפִי אָפְשֵׁרוֹת ב' לֹא מוֹבֵן מֵה

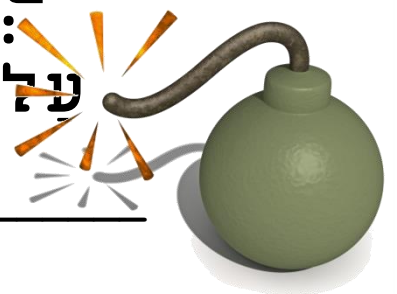
תְּרַגּוּמָא

כָּתוּב אֶת הַמִּילָה הַנְּכֹנֶה מִהַפְּסוּק

מַחְבֵּל

עַל שֵׁם מָה?

הַתְּשׁוּבָה
בְּתְרָגוּם אוּנְקְלוֹס
פְּרָק י"ב פְּסוּק כ"ג

Blank scroll area for writing answers.

שם התלמיד _____ ני"ו

סג'1   סג'2   סד'1   סד'2   סה'
סו'

□ מילאתי את התלוש על פי "תקנון פתגמין"